



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei**

**Murner, Thomas**

**Lucernae, 1528**

**VD16 M 7034**

D. Eckivs.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-29525**

## CONCLVSIO SECVNDA.

agnos offerre ēt maculatos & oblationes cæcas, & qđ in gregē  
uilius erat, non qđ magnope deus curet, uel de uaccis uel ui-  
tulis, ut habeat Esa. i. sed in animab⁹ hominū. Ideoq; & dicit,  
qđ post in oīloco offerre oblatio munda, prius dixerat uo-  
cationē Christianę cōmunitatis, quę se Christo offert & exhi-  
bet, sicut prius ipse se met obtulit, hæc p nūc respōdisse uolo.

D. ECKIVS.

In nomine tuo dñe Ihesu Christe, Amen. Breuius quo fie-  
ri potest, quia D. Oecolampadius dicit uerba Pauli ad Heb.  
adhuc stare. Ita dico & itabunt in perpetuū, sed nouus falsus  
intellectus, deo uolēte, pistratus est, de quo me ad notariorę  
scripta remitto. Et quū Danielis prophetiā induxerā, contra  
prædicantē Berneñ. qui mihi non satisfecit, nouā dñs meus  
doctor adportat solutionē, prophetiā dicens iuxta literā intel-  
ligi de iuge sacrificio Iudæorę, quod sub Antiocho depositū  
fuerat. Hoc est (opinor) scripturas dilacerare, hanc namq;  
prophetiā dilectus dñs noster Christus inducit ut adhuc im-  
plendā, quō ergo sub rege Antiocho pri⁹ centū annis potest  
impleta fuisse. Credo equidē Christū uera dixisse, ergo & ue-  
stra expositio annihilabit. Non accepto illud quum parti ad-  
uersa scripturę quædā inducunt, dicūt tenebrosas & obnu-  
bilatas esse, quod aut̄ ipsi adferunt totū & lucidū atq; clarum,  
ipsi methoc dicunt. Ultra quod fidē ait nos facere participes  
oblationis Christi, diuus Iacobus dicit. Nā & dæmones cre-  
dunt, in ecclesia melior diuisio meriti Christi est per sancta sa-  
crimenta & bona opera, sed hoc aliā cōcerneret materiā iam  
non expediendā. Doctor mihi admittit, quod in missa nō sit  
nuda memoria, sed adhuc sacrificiū recognoscere nō uult, &  
tñ nullas cōtra illud inducit scripturas, quā ut sanctos docto-  
res abducere tentat, quod possessionis missæ incerti essemus.  
Breuiter quū mihi imponit cōcludere, heri aliquos sanctos  
martyres & doctores enumeraui, qui in opinione sunt catho-  
licæ ecclesiæ. Et si dñs meus doctor opinaret unū uel plures  
esse

## COLLAT I O XXXVII.

esse cōtra missæ sacrificiū, offero me ut hoc in scripta redigēs,  
corā dñis meis imponat, extra hoc colloquiū sup hoc loquuntur,  
ob tedia & caussæ prolongationes uitandas, egoq; illi re  
spondebo, & (ut supra dictū est) obtinebo. Ultra quū uerba  
Lucæ, Hoc facite in meā cōmemorationē, ad oblationē scdm  
ritū Christianæ ecclesiæ traxerat, erga memoriā sinere uult,  
Christianæ tamen ecclesiæ hoc non acceptabit, sed ut euange  
listæ narrat, quod ibi dñs fecerat, panē scilicet benedicēs, gra  
tias agnūs, discipulis porrexit, om̄e hoc ibi conclusum, sicut  
cum agno pascalī hodie dictū est ad meā probationem Leuit.  
xxij. Facietis hircū lehato, aestimat uerbulū non absolute &  
nude dictū. Hoc me non angit, satis mihi est sententiam hanc  
talem esse oportere, sacrificabitis hircū pro peccato uel in ob  
lationē pro peccato. Prolixā illius inductionē de agno pasca  
li, quid circa illud Iudæi cogitarint uel recordatis sint, nos non  
angit, agnū em̄ pascalē ea solū de caussa inducimus, quod ob  
ferrī solebat & manducari, non offerri in cruce, alioqui fuisse  
set melior Iudas. Ideo oportet dñm illis missæ sacrificiū dema  
dasse. Neq; ad caussam facit, quod uerba Christi inducit, cō  
sumatū est, ubi de consumatione loquit̄ scripturarū, de sua  
passione. De zebah se doctor remittit ad post habitos sermo  
nes de hoc, ad quos & ego me remitto. Cum Melchizedeq;  
benter caussam coloraret, dicit me bene scire quō in Hebræo  
habeat. Ita dico quia hossū huffil est de iacet & significat pro  
ferre, quia tñ eo uult abnegare Melchizedeq; panē & uinū ob  
tulisse anteq; Abrahe dedisset, nullis hoc literis facere potest.  
Dederunt quoq; & Iudei hunc intellectū cōtra Christianos,  
quem nunc doctoris frater in Christo Zwinglius exportat,  
Melchizedeq; scilicet, Abrahe ut bellatori panē & uinū in cō  
bum protulisse, uiris em̄ bellatoribus emolimenta ciborū pro  
ferre, laicorū magis est quā sacerdotū. Et clare textus ostendit,  
quod his Abrahā nō indigebat, quia om̄e spoliū obtinuerat.  
Ut quid igit̄ Moysi opus fuit ad hoc conuiuiū cōminisci, Mel  
chizedeq;

## CONCLVSION SECUNDA.

chischedeq fuisse sacerdotē dei altissimi. Est q̄q & heri audītū, quū Christus sacerdos est scđm ordinē Melchiçedeq, ostēdi oportere quid pariformiter obtulerint, & nihil aliter dari pō test pro Melchiçedeq oblatiōe, quā panis & uinū. Nihil inq̄ iuuat doctorē dicere Melchiçedeq esse figurā Christi, quia Abrahē & deo benedixit, hoc em cōmune fuit oibus sacerdo tibus ueteris testamēti, etiā & patriarchis. Hunc cōmūnē intellecūtū in ecclesia habuere sancti & diuinī doctores, sanctus martir Cyprianus in iij. epist. ij. lib. S. Hieronymus ad Eusebium, S. Ambrosius in iij. lib. de sacramētis, Augustinus in iij. lib. de doct. Christ. Enumerat quoq̄ Berchetus aliquot hebræos Rabinos, qui & ipsi eius sunt opinionis. *Iam nūcc cognitioni cōmendo cuiq; auditoris, si doctoris soli cū suis adhērentibus sit credendū in scripturarū intellectu, uel certe mihi q̄ scripturas intelligo, scđm opinionē & mentē diuinorū doctōrū spiritu sancto illustratoř. Vltra in Apostolorū actis doctōr refert quō habeat antiqua translatiō, ministrantib⁹ illis.* Mirandū est quū sui in Christo fratres nostrā antiquā ecclesīa, & usitatā interpretationē Bibliæ non accepīt, uociferan tes in hebræo aliter haberī, aliter in græco &c. & iam doctor eadē translatione utī p̄fīdij loco. Dico hoc in textu uerbu lum istud p̄ oblatiōe interpretatū a uero doctō & cōsumatissimū iūro Erāsmo Roterodamo, quē dñs meus doctor (ut par est) laudat & extollit, græci & latini sermonis uir exp̄tissimus, qui in eodē libro sibi adiutor fuit & laudator, quare nunc eum corrīgere & increpare non deberet. Nec aduersor liturgiā etiā dici seruitutē, sicut per doctorē est inducūt, com munis tñ usus sermonis græci liturgiā ponit promissæ sacrificiō, sicut S. Dionisius gerurgiā nominauit, ego scripturis cō mendo. Quia uero hoc uerbulū, melior in fortior, cōmutat, parū reputo, debilem ēm sacerdotē esse oportet, qui in missa dñm deū eleuare non posset, sed & hoc scripturis cōmendo. Induxitq; Christū scđm deitatiē & animā meliore ēsse suo sa-

*Erāsmi encomium.*

X

## C O L L A T I O XXXVII.

ero corpore oblato. Respondeo hactenus me reperisse, eccl<sup>esi</sup>iamq<sup>ue</sup> sic credidisse, qd' se Christus in cruce totus obtulerit, dixit eñ, animā meā pono pro ouib<sup>us</sup> meis, Iohann. x. Et deitati oblatus est, sed & hoc demitto scripturis cōmendans & doctrinæ Christianæ. Posthæc oia dñs meus doctor respondet tentauit ad dicta Malac. i. & iiij. cap. primo propōnens ibi nominari cōmune sacrificiū oīm Christianor<sup>e</sup>, quod & ego heri met confessus sum. Sed hoc per ministros ecclesie offerit q<sup>uod</sup> sunt sacerdotes, quos pphera David nominat, filios Levi, procul dubio ea mente q<sup>uod</sup> speciale esse debeat sacerdotiū, & non solū cōmune ac spirituale, sicut & textus Exo. xix. ostendit cōmune sacerdotiū Iudeor<sup>e</sup>, & tñ nihilominus externū & speciale sacerdotiū est institutū Exo. xxvij. Quū eñ Datan Chorē & Abiron, qui ad hoc cōsecretiō non fuerat, officiū sacerdotale sibi usurpassent a terra uiui deuorati sunt, Nu. xvi. Hoc clarū de oblatiōe missae dictū conat dñs meus doctor abducere cum uerbis Pauli ad Rō. xv. ubi primo mihi adparet textū ab eo male expositū. Quū eñ Paulus dicit ut acceptasit oblatio gentiū &c. (si recte memini) interpretatus est, ut & gentes oblatio sint, contra cōditionē græci & latini sermonis pariformis sonantē remitto me ad scripta. In hoc tñ mihi placet dñs doctor, quia tam misere textū nō dilaceret, sicut fecit Zwinglius in colloquio Thüricensi episcopū Constantiensi respondendo, qui uerba falsificauit, & contra prophetiā naturam, dictū indicari noluit ad futurū tempus. Quod aut dñs meus doctor id solū conat trahere ad spirituale sacrificiū, hoc illi non admitto, nisi hoc literis sacris probet, non ita tñ quod ipse negem in Christianitate spirituales & internas oblatiōes & sacrificia. Sed quod & esse oporteat externū sacrificiū, prophetæ equidē antiqui, quod in sp̄itu sancto ostendissent externa Iudeor<sup>e</sup> sacrificia cessare oportere, sicut Esa. i. & ult. Amos v. Iohann. i. Psal. xxxix. habet. Sicut & diuinus Paulus inducit Hebr. x. Hoc Malachias ultimus clarius ostendit, quō deo

## CONCLVSIO SECVNDA.

deo in eis nulla sit cōplacentia, sed futurū ut mundū sacrificiū gentiū ad fidē Christianā uenientiū in omni loco offerat, hoc externū indicat sacrificiū scđm cōmunē intellectū, & sanctoꝝ rum doctorꝝ, quod aut̄ doctor in hoc intellectu mihi aduerſat, hoꝝ ego dimitto. Relinquens hoc cognitioni & censuræ culibet Christiani lectoris, & gratiosis dominis meis laudan disfoderis, ut ex illis eliciant quod eis & suis subditis profutu rum & utile duxerint. Quibus cōcludo cum petitione & motione ad dñm meū d̄ctorē Iohannē Oecolampadiū, quod in hoc articulo se non segreget a cōmuni catholica & Christi ana ecclesia &c, sicut in primo articulo rogatū fuit.

### D. OE C O L A M P A D I V S.

**C** Hristus in cœna non dicit offeratis, Epistola ad Hebræos clara est, cui non cōtradicit ecclesia. Ad Melchiçedeq respōdeo quod opus fecerit misericordiæ, Abraham namq; mirabile bellum intulerat, paucis multos deuicidit. Quare aut̄ Christus Melchiçedeq nomine, legat vij. cap. Heb. Ratiōe antiquæ trāslationis libēter in ea quietor, ubi cum græca ueritate cōcordat. Externū sacerdotiū cum sacrificio ceremoniali sicut Christus instituit, nō denegau. Malachiā prophetā expono cū uerbis præcedētibꝝ & sequētibꝝ. Cum his oīa scripturis cōpēdamus & iuditio illoꝝ queribū dei cognoscunt.

### D. E C K I V S.

Epistola ad Hebræos esse clarā hoc admitto, sed earū intellectus est falsus. Ad mirabilē uictoriā Abrahe concedo, sed eo magis credēdus est Melchiçedeq obtulisse, deoq; gratias egisse, & hoc sacrificiū secundū temporis usum hola non erat cōmestum, ubi diuīus Paulus ad Heb. vij. exponit, quomodo Christus sit Melchiçedeq, sed suā oblationis non fecit memoriam, quia necesse non erat. Ego sacerdotiū recognosco, prout illud Christus instituit, & sancta ecclesia ferme milles & quingentis annis uisa est. Apud intellectum circa Malachiā datum permanens concludo ut prius.